

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12286/2022
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Бошковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Маринков, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4431/20 од 25.06.2021. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4431/20 од 25.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4431/20 од 25.06.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5377/17 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име дуга исплати износ од 10.000,00 евра, са законском затезном каматом од 07.04.2017. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 232.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4431/20 од 25.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужилац је дао одговор на ревизију, уз захтев за накнаду трошкова.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23- др.закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени услови. Предмет тужбеног захтева је враћање датог по основу који се није остварио (усмени споразум о пословној сарадњи – отварање салона лепоте ради којег је тужилац предао туженој износ који потражује тужбом од ње). Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. У конкретном случају нижестепни судови су о тужбеном захтеву одлучили правилном применом материјалног права. Примена правила о терету доказивања битних чињеница довољно је расправљена у судској пракси, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Тужена у ревизији не указује на другачију одлуку другостепеног суда у погледу обавезе дужника да врати дуг повериоцу, па нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради исплате поднета је 10.04.2017. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 евра у динарској противвредности.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношња тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић